

Christine Hemmerechts: 'Ann.' Uitgeverij Atlas, Amsterdam/Antwerpen 2008
ISBN 9045005812 (Eetstoornissen en gewichtsproblemen/Incest/PO/1)

Over de schrijfster: Christine Hemmerechts (Brussel, 1955) is een Vlaams schrijfster. Daarnaast is zij hoofddocent Engelse letterkunde aan de Katholieke Universiteit Brussel, romanschrijfster en weduwe van dichter Herman de Coninck, die overleed aan een hartaanval in 1997. Zij heeft sinds 1999 een relatie met Bart Castelein.

Soort boek/stijl/ aandoening: 'Ann' is een verslag/ervaringsverhaal geschreven door Christine samen met Ann (pseudoniem) waarin Christine probeert te achterhalen waarom Ann zo leeft met anorexia. Ze gebruikt afwisselend dagboekfragmenten, bandjes, e-mail uitwisselingen en interviews met de omgeving, familieleden, behandelaren en deskundigen. Ook gedachten, reacties en gevoelens van Christine worden beschreven.

Korte samenvatting: Ann Gerrets is een slimme gepromoveerde vrouw van 39 jaar die vanaf het begin van de middelbare school anorectisch is. Ze is van plan zelfmoord te plegen, maar wil dat pas doen als ze haar verhaal in boekvorm heeft geschreven. Daarvoor vraagt ze de hulp van Christine Hemmerechts, die dit wil doen. In het boek wordt haar jeugd en bemiddelde (boeren) milieu beschreven. Ze is een boerendochter en heeft twee broers. Haar vader is herenboer, standsbewust, met aanzien, thuis afwezig en onzichtbaar omdat zijn kordate, stevige ondernemende vrouw de zaken regelt, het heft in handen heeft. Ook wordt de relatie met haar vader en moeder en twee broers beschreven. Anns vader heeft jarenlang incest met haar gepleegd totdat ze naar een internaat ging. De familie wist niet – of wilde niet weten - wat er zich 's avonds afspeelde in Anns slaapkamer. Er werd binnen het gezin niet over gesproken, ook niet toen Ann in therapie ging en er familietherapie kwam. Het niet willen eten werd door haar ouders hardhandig aangepakt, niet de incest. Ann zat uren aan tafel, achter een vol bord met wakende ouders. Ze ondergaat diverse therapieën die niet helpen en heeft geen vertrouwen meer in therapieën. Ze haalt ondertussen diploma's en doctoraat, krijgt een relatie die vastloopt op de anorexia zoals haar hele leven is vastgelopen, en wordt het strijden moe. Ze wil zelfmoord plegen en heeft de middelen al in huis.

Wat viel op: Dat het boek niet makkelijk leest. De beklemming van leven met anorexia valt op je, de afstand die Ann houdt als een soort bescherming gebruikt, de incest, haar hunkering naar echt deelnemen aan leven en dat niet kunnen, haar eenzaamheid. En de nadruk op slimme vrouwen en de verwijzingen naar wat Herman de Coninck zou hebben gevonden van Ann.

Citaten: Pag. 45: (Ann) Seks en eten hebben veel met elkaar te maken. Ik heb ooit gelezen dat anorexia ook een seksuele stoornis is. Ik vind dat heel correct. Anorexia betekent niet dat je niet wilt eten. Ik heb een lichamelijke behoefte aan eten, waarmee ik zeer gedisciplineerd omga. Het is ook niet dat ik niet van seks wil weten. Ik lijd aan een onvermogen om met mijn behoefte aan eten en aan seks om te gaan. Het is nooit genoeg. Die behoefte is zo gigantisch. Voor het gemak schakel ik die behoefte dus maar uit...'

Pag. 191: (Christien) 'Ik ben tot de overtuiging gekomen dat alleen Ann Ann kan genezen. Zij moet uit de anorexia stappen, zoals je uit alcoholisme stapt. Of uit een heroïneverslaving. Artsen en therapeuten kunnen haar daar hooguit bij helpen. En

misschien is het daarvoor nu te laat.'

Recensies : zie: http://www.hartenziel.nl/artikel/in_de_ban_van_ann/ 25/2/2008
Mirjam Schöttelndreier: '..... Een interessante vorm, dacht ik, toen ik begon. Maar aan het, met moeite gehaalde, einde was ik teleurgesteld. En verward. Ik wist inmiddels de intiemste dingen over Ann, kende haar geschiedenis, haar familie, haar intelligentie, haar strijd, leed en eenzaamheid. Maar nergens had de vrouw die ik voor me zag in haar uitputtende strijd, me geraakt. Sterker, ik voelde me geïrriteerd, balorig en opstandig na die strooptocht door de anorectische gevangenis. Pa, de dader, is inmiddels dood. De rest van de familie wankelt al jaren onder het vooruitzicht van Anns aangekondigde zelfmoord. Onwillekeurig kreeg ik medelijden met de broers en moeder, hoe oneerlijk ook tegenover Ann. Maar toch: ook zij zijn voor altijd opgesloten in haar ziekte, haar gevecht, haar pijn en schuld, en haar onvermogen. Is het deze beklemming van het anorectisch bestaan, die je als lezer naar de keel grijpt, en waaraan je resoluut een einde wil maken? Of komt het door de vorm, die cascade van biografische gegevens en wirwar van ontmoetingen en mails en terugblikken, die zo veel van je absorptievermogen vraagt dat je bijna geen begrip meer kunt opbrengen? En dan eindigt 'Ann' ook nog eens abrupt, zomaar ergens in het leven van Ann. Kwaad, beklemd én leeg, weggeworpen, blijf je als lezer achter. Vooruit, misschien dat Hemmerechts anorexia dus toch erg voelbaar heeft gemaakt.'
Lies (27-02-2008): Persoonlijk heb ik het boek in een sneltempo uitgelezen, na iedere pagina hunkerde ik naar meer. Anns verhaal was zo herkenbaar, zo confronterend en zo echt. Allerlei gevoelens kwamen bij me los; verdriet, eenzaamheid, boosheid, onmacht, (h)erkenning...ik voelde hoe de ziekte al jaren doorweegt, niet alleen op haar en haar familie, maar ik voelde ook weer ieder stukje van mezelf en hoe het voor mijn omgeving moet zijn.
Ikzelf vind Ann en Kristien twee zeer straffe madammen, hoe ze dit boek kunnen schrijven hebben, samen, zo puur. Ann mag trots zijn dat ze met dit verhaal naar buiten is durven komen. Er zijn al meerdere (dag)boeken geschreven over eetstoornispatiënten, maar deze manier vond ik toch uniek. Ann moest een ongelofelijke tweestrijd voeren, want met het uitbrengen van dit boek legt ze niet alleen haar ziel, maar ook die van haar familie bloot. En omdat ze deze respectvol wil behandelen gebruikte ze fictieve namen; ze beschermt maar weer eens anderen, wat zo kenmerkend is voor deze ziekte. Door haar verhaal naar buiten te brengen, zorgt ze niet alleen voor zichzelf, maar ook voor zoveel vergeten zielen die met dezelfde ziekte kamp(t)en.